

حرکت

شماره ۲۷ - ص ص : ۱۱۶ - ۱۰۳

تاریخ دریافت : ۸۴/۱۰/۲۵

تاریخ تصویب : ۸۴/۱۱/۰۵

بررسی میزان اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه تهران با تأکید بر تربیت بدنی

افسر جعفری حجین^۱ - دکتر فاطمه شب خیز - مرضیه مشهوری

عضو هیأت علمی دانشگاه تهران - استادیار دانشگاه تهران - کارشناس دانشگاه تهران

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی میزان اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه تهران با تأکید بر تربیت بدنی و ورزش است. بدین منظور ۳۰۰ دانشجوی دختر شرکت کننده در کلاس‌های عملی واحد ۱ تربیت بدنی دانشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران انتخاب شدند. ابزار اندازه‌گیری، پرسشنامه تبیه شده براساس سوابق پژوهشی و اهداف تحقیق بود که پس از تکمیل توسط دانشجویان دختر با استفاده از روش‌های آماری مردم‌نمایی و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که حدود ۸۰ درصد دانشجویان در ساعت‌های عصر و شب اوقات فراغت خود را می‌گذرانند و حدود ۲۷ درصد آنها از امکانات تفریحی و فراغتی دانشگاه راضی نیستند و ۴۷ درصد اصلًا از فعالیت‌های فوق برنامه دانشگاه استفاده نمی‌کنند. بیشترین فعالیت دانشجویان در زمان اوقات فراغت مطالعه (۲۷ درصد) است. پیاده روی با ۶۰ درصد بیشترین فرآوند و سکیوال با صفر درصد کمترین فرآوند را در بین دانشجویان دارند. در صورتی که فرآوند ورزش بدن‌سازی در بین دانشجویان متأهل ۱۷ درصد و افراد مجرد ۱۰ درصد، و شنا در بین دانشجویان متأهل صفر درصد و در بین افراد مجرد ۷ درصد است. نتیجه آنکه بهتر است مستوانان برای پر کردن اوقات فراغت دانشجویان دختر، فعالیت‌های ورزشی با امکانات وسیع‌تری را به همراه اطلاع‌رسانی بیشتر داشته باشند تا ایشان بتوانند با آگاهی و داشتن بیشتر در مردم استفاده از فعالیت‌های ورزشی مناسب برای ملاسمی جسمی و روانی خود از امکانات موجود در دانشگاه بهره‌مند شوند.

واژه‌های کلیدی

اوقات فراغت، فعالیت‌بدنی، دانشجویان دختر، تربیت بدنی، عمرمن ۱ و ۲.

مقدمه

تریبیت، عبارت است از اجتماعی و مدنی ساختن نسل جوان که امری است اجتماعی و چون موضوع آن هدایت و سازگار ساختن کودکان با محیط زندگی اجتماعی است به ناچار طرز کار و چگونگی آن بر جامعه تأثیرگذار است^(۱)). در مفهوم اولیه باید بین تربیت‌بدنی و حرکات طبیعی تعابیر قائل شد. در امر تربیت‌بدنی انسان ناگزیر است با کسب مهارت‌ها برای تسلط بر حرکات خود به حالت کامل برسد و این حالت عبارت است از آمادگی، تقویت عضلات و عادت به نظم و تربیت و اطاعت از قدرت فرماندهی مراکز عصبی. این مسئله سبب شده که در تربیت‌بدنی تابعیت از اصول علمی جزو ابتدایی ترین وظایف علاقه‌مندان به امر تعلیم و تربیت محسوب شود. کانت^(۲) می‌گوید، یکی از وظایف اصلی تربیت، ایجاد نظم و انضباط در کودک است که باید در سنین معینی به کودک آموخته شود. به نظر وی، نقش انضباطی تربیت‌بدنی نه تنها در سعی و جدیت نوجوانان برای به دست آوردن مهارت بیشتر است، بلکه انجام حرکات و فعالیت‌ها که با میل به جنبش توانم است، کودک را وادار می‌سازد که از همان مراحل اولیه برای برطرف کردن احتیاجات خود متوجه قدرت خواست و اراده و اهمیت آزادی خود در چارچوب قوانین باشد. دومازدیر^(۳) جامعه‌شناس فرانسوی در کتاب خود با عنوان به سوی یک تمدن فراغت و در بیان و تعریف اوقات فراغت به سه نکته اشاره می‌کند که عبارتند از:

۱. استراحت. به منظور رفع خستگی، جبران صدمات جسمی و روانی ناشی از هیجانات مداوم؛
۲. تفریح. به منظور رفع خستگی ناشی از یکنواختی وظایف روزانه در کارگاه، اداره یا منزل؛ و
۳. رشد شخصیت. زیرا فراغت، انسان را از کارهای روزمره و فعالیت‌های یکنواخت کاری و قالبی شدن امور روزانه می‌رهاند. استعدادهای جسمی و ذهنی فرد را پرورش می‌دهد و به همین روش در شکل‌گیری شخصیت فرد مؤثر خواهد بود^(۴). برای دانشجویان کشور که سال‌های نوجوانی را بی‌خطر سپری کرده‌اند و امکان تهدیدهای انحرافی آنان در زمان فراغت تقریباً متغیر است، جنبه سازندگی، بواوری، خلاقيت، ابتكار و رضابت درونی از اوقات فراغت بیشتر مورد توجه قرار می‌گيرد. توجه به فعالیت‌های ورزشی در دوران تحصیل در دانشگاه، فرصت بسیار خوبی است

که آنان را بیشتر با منافع ناشی از فعالیت‌های بدنه آشنا سازد. اگر محیط‌های خانوادگی و دوران تحصیل در دبستان و دبیرستان، شرایطی بی‌بردن به ضرورت پرداختن به ورزش را در آنان به وجود نیاورده باشد، دوران تحصیل دانشگاهی فرصت با ارزشی خواهد بود که علاوه بر پرداختن به ورزش در اوقات فراغت و تقویت قوای جسمانی و پر نمودن این اوقات به بهترین شکل ممکن که در نهایت، سلامتی و تندرستی را به همراه خواهد داشت از منافع روانی و اجتماعی آن نیز برخوردار شوند. موضوع این پژوهش بررسی میزان اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه تهران (مجرد و متأهل) و نوع فعالیت‌های فراغتی جاری و مورد علاقه آنان و همچنین موقع و محل گذران اوقات فراغت و نقش فعالیت‌های ورزشی در این اوقات بوده است. توصیف امکانات فراغتی و ورزشی در واحدهای فوق برنامه ورزشی دانشگاه نیز از جمله اهداف این تحقیق بوده است. مسئله توجه به اوقات فراغت، به طور کلی برای همه قشرهای جامعه حائز اهمیت است. ولی چون جوانان بیشتر در معرض تهاجمات فرهنگی و انحرافات اجتماعی و اخلاقی قرار دارند، سعی بر این است که بهاین قشر توجه بیشتری شود و این موضوعی است که مورد توجه مسئولان رده بالای کشور است و به همین علت شورای عالی جوانان به وجود آمده که ریاست آن را شخص ریاست جمهوری عهده دارند.

روش تحقیق

این پژوهش از نوع پژوهش‌های میدانی است.

ابزار و روش جمع‌آوری اطلاعات

برای جمع‌آوری اطلاعات مورد نظر از پرسشنامه که توسط محققان تدوین شده بود، استفاده شد.

روش اجرای پژوهش

پرسشنامه تدوین شده توسط محققان به طور تصادفی بین ۳۰۰ دانشجوی دختر شرکت کننده در کلاس‌های عملی واحد ۱ تربیت بدنه تربیت بدنه و علوم ورزشی دانشگاه تهران توزیع شد. سپس پرسشنامه‌های تکمیل شده جمع‌آوری و با استفاده از روش‌های آماری مناسب، پاسخ‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج و یافته‌های تحقیق

اوقات فراغت، بخشی از ساعات زندگی روزانه افراد است که می‌توانند به تفریحات سالم پردازند. استفاده مطلوب از ساعات فراغت می‌تواند نتایج ارزشمند جسمانی، روانی، اجتماعی، اقتصادی به همراه داشته باشد. دانشجویان که در فردای نه چندان دور به عنوان مدیران، مهندسان، معلمان و به طور کلی متخصصان، عهده‌دار اداره کشور خواهند شد چه میزان اوقات فراغت دارند؟ این اوقات را چگونه می‌گذرانند؟ و جایگاه ورزش و فعالیت‌های بدنی در اوقات فراغت آنان کجاست؟ و دانشگاه‌ها برای اجرای برنامه‌های فوق برنامه ورزشی و غیرورزشی برای گذران اوقات فراغت دانشجویان از چه امکاناتی برخوردارند؟

جلولو ۱ - درصد فراوانی حاصل از پرسشنامه

تولیع فراوانی گذراندن اوقات فراغت بر حسب زمان در بین دانشجویان	شب	عصر	بعد از ظهر	ظهر	صبح
تولیع فراوانی چگونگی ارزیابی امکانات تفریحی و فراغتی	%۲۰	%۳۵	%۹	%۷	%۷
تولیع فراوانی چگونگی رضایت از امکانات دانشگاه توسط دانشجویان	%۹	%۱۳	%۲۵	%۳۱	%۲۷
توزیع فراوانی تعداد ساعات ورزش پاسخ دهنده‌گان	۶	۵-۶	۳-۴	۱-۲	۱-۲
توزیع فراوانی چگونگی رضایت از اوقات فراغت	%۴	%۱۰	%۲۲	%۲۵	%۱۷
توزیع فراوانی درصد تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان	%۱۰	%۷۵	%۵۰	%۲۵	%۲
توزیع فراوانی درصد تأثیر اوقات فراغت در تأمین سلامت جسمانی و روانی دانشجویان	%۱۰	%۷۷	%۷۳	%۷۵	%۱۰

ادامه جدول ۱ - درصد فراوانی حاصل از پرسنل

صبح	ظهر	بعد از ظهر	عصر	شب	توزیع فراوانی گذراندن اوقات فراغت بر حسب زمان در بین دانشجویان
%۷	%۷	%۶	%۳۵	%۴۵	
مطالعه	ورزش	فرهنگی	مذهبی	تفريحی	استراحت
%۲۲	%۸	%۵	%۱۲	%۱۲	%۲۳
					%۱۱
		۱		۱-۲	۳-۴
					۴
					توزيع فراوانی زمان در فعالیت های ورزشی دانشجویان
%۲		%۱۱		%۳۰	%۲۶
					%۳۰
%۲	%۲	%۲	%۲	%۲	سایر
					توزيع فراوانی نوع ورزش
%۶۰	%۱۰	%۸	%۲	%۴	%۲
					%۹
صبح رود		بین صبح و ظهر		بعداز ظهر	نامشخص
					توزيع فراوانی زمان انجام ورزش در اوقات فراغت
%۲۰		%۱۹		%۳۳	%۲۴
%۲۳	%۲	%۲	%۲	%۲	%۲
					توزيع فراوانی علل انگیزه شرکت در ورزش در اوقات فراغت
%۲۲	%۱۲	%۰	%۵	%۸	%۱۲
%۲	%۲	%۲	%۲	%۲	کوه
					سایر
%۱۸	%۱۰	%۲۰	%۲۳	%۱۵	%۱۸

ادامه جدول ۱ - درصد فراوانی حاصل از پرسشنامه

اصلاً	خیلی کم	تاخذودی	زیاد	خیلی زیاد	توزیع فراوانی حدود استفاده از فعالیت های فوق برنامه دانشگاه	
%۳۷	%۲۸	%۹	%۸	%۰	توزیع فراوانی درصد فعالیت های پرکنده اوقات فراغت	
مطالعه ورزش	فرهنگ مذهبی	تفربی	استراحت	سایر	توزیع فراوانی زمان انجام ورزش در اوقات فراغت دانشجویان مجرد	
%۴۷	%۱۱	%۱۱	%۱۶	%۱۰	%۱	توزیع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان مجرد از امکانات فراغت بر حسب زمان دانشجویان مجرد
صبح	بعدازظهر	بعدازظهر	عصر	شب	توابع فراوانی گذراندن اوقات فراغت بر حسب زمان دانشجویان مجرد	
%۱۸	%۱۵	%۱۵	%۱۰	%۴۲	توابع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان مجرد از امکانات دانشگاه	
صبح	ظهر	بعدازظهر	عصر	شب	توابع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان مجرد از امکانات دانشگاه	
%۱۵	%۱۰	%۸	%۲۹	%۴۹	توابع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان مجرد از امکانات دانشگاه	
راضی نیستم	کمی راضی	تقرباً راضی	راضی	کاملاً راضی	توابع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان مجرد از امکانات دانشگاه	
%۱۲	%۲۷	%۲۴	%۹	%۵	توابع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان مجرد از امکانات دانشگاه	
ضعیف	متوسط	خوب	خیلی خوب	بی‌نظر	توابع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان مجرد از امکانات دانشگاه	
%۳۷	%۳۰	%۱۴	%۱	%۸	توابع فراوانی تعداد ساعت ورزش دانشجویان مجرد	
میچ	۱-۲	۳-۴	۵-۶	>۶	توابع فراوانی چگونگی رضایت از اوقات فراغت دانشجویان مجرد	
%۴	%۲۸	%۲۵	%۱۶	%۷	توابع فراوانی چگونگی رضایت از اوقات فراغت دانشجویان مجرد	
کاملاً راضی	راضی	کمی راضی	تقرباً راضی	ناراضی	توابع فراوانی درصد تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان مجرد	
%۳	%۱۲	%۲۶	%۲۶	%۳۳	توابع فراوانی درصد تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان مجرد	
%۰	%۲۵	%۵۰	%۷۵	%۱۰۰	توابع فراوانی تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیل دانشجویان مجرد	
%۱	%۱۰	%۳۷	%۳۷	%۳۵	توابع فراوانی تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیل دانشجویان مجرد	
%۰	%۵	%۲۳	%۲۳	%۹۷	توابع فراوانی تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیل دانشجویان مجرد	

ادامه جدول ۱ - درصد فراوانی حاصل از پرسشنامه

توزیع فراوانی هم ترین فعالیت های اوقات فراغت دانشجویان مجرد							
مطالعه	ورزش	ملحقی	فرهنگی	تفصیلی	استراحت	سایر	
٪۳۳	٪۸	٪۳	٪۱۲	٪۱۸	٪۲۰	٪۶	
میتو		۱		۱-۲	۳-۴	>۴	توزیع فراوانی زمان فعالیت های اوقات فراغت دانشجویان مجرد
٪۲۸		٪۲۹		٪۹	٪۳	٪۱	
دوستی	تازی	۲	۳	۴	۵	تیس	توزیع فراوانی نوع ورزش دانشجویان مجرد در اوقات فراغت
٪۶۸	٪۱۰	٪۲	٪۲	٪۷	٪۳	٪۲	٪۸
دست	پنجه	۲	۳	۴	۵	دوستان	توزیع فراوانی علل انگیزه شرکت دانشجویان مجرد در ورزش در اوقات فراغت
٪۴۴	٪۱۵	٪۳	٪۱۰	٪۹	٪۱۲	٪۲	٪۳
کلا	بی	۲	۳	۴	۵	پارک	توزیع فراوانی محل شرکت در ورزش اوقات فراغت دانشجویان مجرد
٪۱۱	٪۱۷	٪۲۸	٪۱۶	٪۸	٪۵	٪۵	٪۵
مطالعه	ورزش	ملحقی	فرهنگی	تفصیلی	استراحت	سایر	توزیع فراوانی فعالیت های پرکننده اوقات فراغت دانشجویان مجرد
٪۲۵	٪۱۰	٪۱	٪۱۲	٪۲۰	٪۲	٪۱	
صبح	ظهر	بعدازظهر	بعدازظهر	صر	شب		توزیع فراوانی گذراندن اوقات فراغت دانشجویان متأهل بر حسب زمان
	٪۷	٪۷	٪۵	٪۳۶	٪۲۵		
ناراضی		کم راضی	تفصیلی راضی	راضی	کاملاً راضی		توزیع فراوانی چگونگی رضایت دانشجویان متأهل از امکانات دانشگاه
٪۲۷		٪۲۳	٪۲۶	٪۱۲	٪۶		

ادامه جدول ۱ - درصد فراوانی حاصل از پرستش نامه

	ضعیف	متوسط	خوب	بین نظر	توزیع فراوانی چگونگی ارزیابی دانشجویان متاح از امکانات دانشگاه
	%۵۸	%۲۹	%۸	%۵	
میջ	۱-۲	۳-۴	۵-۶	<۶	توزیع فراوانی تعداد ساعت ورزش دانشجویان متاح
%۱۲	%۲۵	%۲۲	%۱۵	%۴	
	کامل راضی	راضی	کم راضی	ناراضی	توزیع فراوانی چگونگی رضایت از اوقات فراغت دانشجویان متاح
	%۸	%۲۲	%۲۲	%۲۷	
%۰	%۲۵	%۵۰	%۷۵	%۱۰۰	توزیع فراوانی تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان متاح
%۲	%۱۲	%۳۳	%۳۴	%۱۸	
%۰	%۲۵	%۵۰	%۷۵	%۱۰۰	توزیع فراوانی تأثیر اوقات فراغت بر سلامت جسمانی و روانی دانشجویان متاح
%۰	%۰	%۲۲	%۲۳	%۳۷	
معالمه	فرهنگی ملعمی	تفريح	استراحت	سایر	توزیع فراوانی مهم ترین فعالیت های دانشجویان متاح در اوقات فراغت
%۲۷	%۸	%۵	%۱۶	%۱۲	
	۱	۱-۲	۳-۴	<۴	
%۳	%۱۱	%۳۰	%۲۶	%۳۰	توزیع فراوانی زمان در فعالیت های اوقات فراغت دانشجویان متاح
نیازی	نیازی	نیاز	نیز	تبیس	توزیع فراوانی درصد نوع ورزش دانشجویان متاح در اوقات فراغت
%۶۶	%۱۷	%۹	%۲	%۰	
صبح زود	بین صبح و ظهر	بعداز ظهر	شب	نامشخص	توزیع فراوانی زمان انجام ورزش دانشجویان متاح در اوقات فراغت
%۲۰	%۱۹	%۱۳	%۴	%۹۴	

ادامه جدول ۱ - درصد لرارانی حاصل از پرسشنامه

توسطه نیز	لر نیز	دوسستان	سایر	توزیع فراوانی انگیزه دانشجویان متأهل از شرکت در ورزش در اوقات فراغت						
۷۹	۷۱۵	%۰	۷۰	۷۹	۷۹	۷۱۳	۷۶	۷۲		
۷۸	۷۱۴	۷۱۵	۷۱۶	۷۱۷	پارک	کوه	سایر			توزیع فراوانی محل برای شرکت دانشجویان متأهل در زمان اوقات فراغت
۷۱۹	۷۱۰	۷۹۲	۷۱۴	۷۵	۷۲	۷۱				توزیع فراوانی حدود استفاده دانشجویان متأهل از فرق برنامه دانشگاه
۷۴۹		۷۳۹		۷۹		۷۲	۷۱			توزیع فراوانی فعالیت های پرکنده اوقات فراغت دانشجویان متأهل
مطالعه	ورزش	ملعبی	فرهنگی	تفربیسی	استراحت	سایر				
۷۳۷	۷۱۱	۷۲	۷۱۱	۷۱۶	۷۱۰	۷۲				

هدف ویژه این تحقیق نحوه گذaran اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه تهران با تأکید بر تربیت بدنی است. در بررسی انجام شده نتایج زیر به دست آمد:

حدود ۸۰ درصد دانشجویان در ساعات عصر و شب اوقات فراغت خود را می گذرانند که موافق با یافته های تحقیق تندنویس است.

تندنویس در تحقیق خود عنوان می کند که حدود ۳۰ درصد آزمودنی های تحقیق وی از امکانات ورزشی دانشگاهها راضی نبودند. این یافته با نتیجه این تحقیق (حدود ۲۷ درصد دانشجویان از امکانات تفریحی و فراغتی دانشگاه راضی نیستند و ۵۸ درصد امکانات دانشگاهی را ضعیف می دانند و ۴۷ درصد اصلاً از فعالیت های فوق برنامه دانشگاه استفاده نمی کنند)، همخوانی دارد. قدرتی، محسنی، فرج الهی، مهدی پور نیز به همین نتایج رسیده اند.

حدود ۴۴ درصد دانشجویان بین ۴ - ۳ ساعت اوقات فراغت دارند و ۴۲ درصد از چگونگی گذران اوقات فراغت خود راضی‌اند.

حدود ۶۸ درصد دانشجویان بر تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیلی تأکید داشتند و ۴۷ درصد آنان تأثیر ۱۰۰ درصد را برای تأمین سلامت جسمانی و روانی عنوان کرده‌اند که موافق با نتایج تحقیق غلامرضا قادری، تندنیویس، محسنی و میرزایی است (۳، ۱۱، ۱۵ و ۱۸).

بیشترین فعالیت‌ها در زمان اوقات فراغت دانشجویان، مطالعه (۲۷ درصد) است و فقط ۸ درصد آنها به فعالیت‌های ورزشی می‌پردازنند که با نتایج تحقیقات کمالی و مهین‌زاد موافق است (۱۷). دانشجویانی که به فعالیت ورزشی می‌پردازنند ۶۰ درصد به طور مساوی ۲ - ۱ ساعت و ۳۰ درصد بیشتر از ۴ ساعت ورزش می‌کنند. پیاده‌روی ۶۰ درصد بیشترین فراوانی و بستکبال صفر درصد کمترین فراوانی نوع ورزش در بین دانشجویان است که این نتیجه با یافته مهین‌زاد (پینگ‌پنگ ۲۹، والیبال ۲۴، تنیس ۱۲، بستکبال ۱۰، شمشیربازی ۱۰، ژیمناستیک ۳، شنا ۶، شطرنج ۳ و اسکی ۳ درصد) مخالف است.

دلیل اصلی شرکت در فعالیت‌های ورزشی در زمان اوقات فراغت دانشجویان تناسب اندام با ۴۳ درصد است.

حدود ۴۰ درصد دانشجویان منزل را برای فعالیت‌های ورزشی انتخاب کرده‌اند و کمترین محل برای اجرای فعالیت‌های ورزشی کوه با ۲ درصد است که با نتیجه تحقیق مهین‌زاد همخوانی دارد (۱۷).

حدود ۴۷ درصد دانشجویان در تابستان به مطالعه می‌پردازنند و فقط ۱۱ درصد آنها به فعالیت‌های ورزشی می‌پردازنند که می‌توان گفت در زمان برگزاری ترم تحصیلی فرصت دانشجویان برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی بسیار کم است و دانشجویان دختر بیشتر مایل به مطالعه‌اند.

تحویله گذران اوقات فراغت دانشجویان مجرد و متاهل

۴۹ درصد دانشجویان مجرد شب‌ها به فعالیت‌های ورزشی می‌پردازنند و ۴۵ درصد از دانشجویان متأهل اوقات فراغت خود را در شب می‌گذرانند.

۶۱ درصد دانشجویان مجرد از امکانات دانشگاه راضی نیستند، در صورتی که ۲۲ درصد دانشجویان متأهل اظهار رضایت کمی داشته‌اند. با توجه به نتایج تحقیقات قبلی و نتیجه حاصل از این تحقیق، دانشگاه‌ها در زمینه تأمین امکانات ورزشی بیشتر فعالیت چشمگیری انجام نداده‌اند.

۳۳ درصد دانشجویان مجرد و ۲۷ درصد دانشجویان متأهل مطالعه را در اوقات فراغت انتخاب کردند و فقط ۸ درصد به طور مساوی^۲ تا ۴ ساعت به فعالیت‌های ورزشی می‌پردازنند.

۳۵ درصد دانشجویان مجرد تأثیر اوقات فراغت بر پیشرفت تحصیلی را ۱۰۰ درصد عنوان کرده‌اند. در صورتی که ۲۸ درصد دانشجویان متأهل اعتقاد به تأثیر مساوی اوقات فراغت (۷۵ و ۵۰ درصدی) بر پیشرفت تحصیلی دارند که این نتیجه نیز با نتایج تحقیقات تلفن‌نویس، قدرتی و کمالی همخوانی دارد (۱۱، ۳).

۶۱ درصد دانشجویان مجرد و ۶۷ درصد دانشجویان متأهل بین ۱ تا ۴ ساعت اوقات خود را به اوقات فراغت تخصیص می‌دهند. جالب آنکه ۳۰ درصد دانشجویان متأهل بیشتر از ۴ ساعت اوقات فراغت دارند، در صورتی که فقط ۱ درصد دانشجویان مجرد بیشتر از ۴ ساعت را به اوقات فراغت اختصاص داده‌اند. این نتیجه نشان می‌دهد که بار کاری دانشجویان مجرد بیشتر از دانشجویان متأهل است.

فراوانی ورزش پیاده‌روی در بین دانشجویان مجرد ۲۸ درصد و متأهل ۶۶ درصد تقریباً مساوی است. در صورتی که بدنسازی در بین دانشجویان متأهل ۱۷ درصد و افراد مجرد ۱۰ درصد و شنا در بین دانشجویان متأهل صفر درصد و در بین افراد مجرد ۷ درصد است.

بیشترین محل شرکت برای ورزش در اوقات فراغت دانشجویان مجرد، منزل (مجرد ۱۶ و متأهل ۴۲ درصد) و خوابگاه (مجرد ۱۶ و متأهل ۱۴ درصد) است، در صورتی که باشگاه (مجرد ۱۷ و متأهل ۱۰ درصد) است.

۳۸ درصد دانشجویان مجرد و ۴۹ درصد دانشجویان متأهل اصلاً از فرق برنامه‌های دانشگاه استفاده نمی‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

اوقات فراغت بخشی از ساعات زندگی روزانه انسان‌هاست که می‌توانند به تغییرات سالم پردازند. استفاده مطلوب از ساعات فراغت، می‌تواند نتایج ارزشمند جسمانی، روانی، اجتماعی و اقتصادی به همراه داشته باشد. دانشجویان که در فردای نه چندان دور به عنوان مدیران، مهندسان، معلمان و به طور کلی متخصصان عهده‌دار اداره کشور خواهند شد چه میزان اوقات فراغت دارند؟ این اوقات را چگونه می‌گذرانند؟ جایگاه ورزش و فعالیت‌های بدنی در اوقات فراغت آنان کجاست؟ دانشگاه‌ها برای اجرای برنامه‌های فوق برنامه ورزشی و غیرورزشی برای گذران اوقات فراغت دانشجویان از چه امکاناتی برخوردارند؟

پژوهش حاضر به بررسی جایگاه تربیت‌بدنی و ورزش در چگونگی گذران اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه تهران انجام شد. با وجود علاقه‌مندی درصد زیادی از افراد جامعه تحقیق، ورزش و تربیت‌بدنی در دانشگاه تهران از جایگاه مطلوبی برخوردار نیست و گرایش دانشجویان دختر به تربیت‌بدنی و ورزش به عنوان یکی از روش‌های گذران اوقات فراغت، فراوانی بالای ندارد.

همان‌طور که تندنویس در تحقیق خود عنوان کرده، اگر چه امکانات و تأسیسات تربیت‌بدنی برای پر کردن اوقات فراغت از فراوانی خوبی برخوردار است، اما کافی و مناسب نیست. در پژوهش حاضر نیز نتایج، گویای مناسب و کافی نبودن امکانات و تأسیسات ورزشی دانشگاه برای استفاده خواهان برای گذران اوقات فراغت است.

با توجه به یافته‌های موجود می‌توان اظهار کرد که دلیل رکود و عدم پیشرفت ورزش در دانشگاه و همچنین عدم تعامل دانشجویان به مشارکت در فعالیت‌های ورزشی به هنگام فراغت، بدون هیچ شکی ناشی از عدم توجه کافی در برنامه‌ریزی ورزشی دانشگاه و همچنین بی‌توجهی مسئولان ذیربیط به تربیت‌بدنی و کمبود و نارسانی اعتبارات مالی برای توسعه و برنامه‌ریزی بوده است. در این‌باره چنانچه اقدام مقتضی صورت پذیرد، موجب شکوفایی ورزش دانشجویان و همچنین عاملی در جهت پیشگیری از انحراف و جرایم خواهد شد.

منابع و مأخذ

۱. انصاری مهابادی، فرشته. (۱۳۷۹). "بررسی نحوه گذران اوقات فراغت و نقش آن بر شکل‌گیری شخصیت فرهنگی با تأکید بر دو دیبرستان دخترانه ارشاد و رضوان شهر تهران"، کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی، گروه مردم‌شناسی.
۲. بهنام، جمشید. راسخ، شاپور. (۱۳۴۸). "مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی ایران". تهران، انتشارات خوارزمی، ، ص ۲۹۲-۲۹۳.
۳. تندتویس، فریدون. (۱۳۷۵). "نحوه گذران اوقات فراغت دانشجویان دانشگاه‌های کشور با تأکید بر فعالیت‌های ورزشی"، رساله دکترا تربیت بدنی ورزش دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران.
۴. نمازی‌زاده، مهدی؛ سلحشور، بهمن. (۱۳۷۲). "تربیت بدنی عمومی"، چاپ پنجم، تهران : انتشارات سمت .
۵. ربیعی، پروانه. (۱۳۵۴). "اوقات فراغت دانشجویان شبانه‌روزی دانشکده کشاورزی کرج"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
۶. سمینار ملی رفاه اجتماعی ۱۸ تا ۲۲ اسفند (۱۳۵۱). "نحوه گذران اوقات فراغت جوانان"، تهران، انتشارات سازمان برنامه و بودجه.
۷. صانعی، سعید. (۱۳۷۳). "بررسی چگونگی گذران اوقات فراغت دانشجویان دانشگاه تربیت معلم تهران با تأکید بر فعالیت‌های ورزشی"، پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.
۸. عابدین‌زاده آستارایی، نرگس. (۱۳۷۳). "بررسی چگونگی گذران اوقات فراغت دختران دبیرستانی منطقه ۱۷ آموزش و پرورش تهران"، پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد رشته تربیت بدنی دانشگاه آزاد واحد تهران.
۹. عصاره، علیرضا. (۱۳۵۸). "برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت"، نشریه تربیت- مال‌هشتم- شماره دهم، ویژه تابستان، ص ۱۰۸.
۱۰. فرج‌الهی، محمد. (۱۳۵۷). "اوقات فراغت دانشجویان دختر دانشگاه تهران"، پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد، رشته تربیت بدنی، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران.

۱۱. قدرتی، غلامرضا. (۱۳۸۰). "نحوه گذران اوقات فراغت دانشجویان زن و مرد اموزاز با تأکید بر نقش تربیت بدنی و ورزش دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.
۱۲. کوشافر، علی اصغر. (۱۳۶۲). "فرهنگ ورزش های تغزیجی". *فصلنامه ورزش*، ش ۲۱، ص ۸۳-۸۶.
۱۳. کیان، علی. (۱۳۴۶). "بررسی چگونگی گذران اوقات فراغت دانشجویان دانشگاه تهران" پایان نامه تحصیلی دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران.
۱۴. محسنی، منوچهر. (پاییز ۱۳۵۲). "اوقات فراغت دانشجویان دانشگاه تهران" فرهنگ و زندگی، ش ۱۲.
۱۵. محسنی، منوچهر. (۱۳۵۲). "علت عدم گرایش به ورزش" ، جزوء درسی.
۱۶. مهدی پور، عبدالرحمن. (۱۳۷۲). "بررسی جایگاه تربیت بدنی و ورزش در گذران اوقات فراغت دانشجویان پسر دانشگاه های تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه تربیت مدرس.
۱۷. مهین زاد، شهین. (۱۳۵۷). "بررسی اثر مقررات کوی بر نحوه گذران اوقات فراغت دانشجویان دختر ساکن کوی شماره ۵ دانشگاه تهران" پایان نامه تحصیلی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
۱۸. میرزاei، محمد. (۱۳۴۶). "گذران اوقات فراغت دانشجویان دختر و پسر ۲۳ سال دانشگاه تهران" پایان نامه تحصیلی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
۱۹. "ورزش و تربیت بدنی در جمهوری اسلامی ایران" انتشارات وزارت آموزش و پرورش، اداره کل تربیت بدنی، ۱۳۶۰، ص ۳۲.
20. Brock, J. Barb, (1994)." *Recreation programming for the 90s family*". *Demographics and discoveries, JOPERD, August*, pp: 46-65.
21. Davis L. Kathryn and et al, (1994). " *North carolina children and youth fitness study*". *J of physical education, recreation and dance - OCT*, pp: 65-72.
22. Wade F., Michael A. and Baker W. (1995)." *Introduction to kinesiology W.C.B*". brown and bench mark, pp: 154.
23. Yoshika, Carlton, Simpson, Steve, (1989). " *The aristotelian view of leisure*", *athens, sparta and rome, J. Opted. April*, pp: 36-39.